

МИЛІ СЕРЦЮ НЕДРІБНИЦІ

Термобілизна чи спортивні брюки,
Кросівки, ще багато недрібниць,
Дітей своїх дбайливі бачу руки,
Коли лежу, проснувшись, горілиць.

Все в мене є і можу ще придбати,
Лише б зносити час в запасі був,
Чи так багато треба всього мати?
Чого хотів і вартий, те й здобув.

Було, коли недуга вже здолала,
Чи з операції мене везли,
У фондах коштів діти не шукали,
Від себе відірвавши, все внесли.

Відчув □ живий, проснувшись від наркозу,
Я поруч бачив рідних крізь туман,
Вже не страшні ставали і прогнози,
Стихав і біль операційних ран.

Безмежну вдячність серце відчуває,
І думається, людяність □ це те,
Від чого в нас дорожчого немає,
Здоров'я й співчуття людське □ святе.

І хочеш сам від цього кращим стати,

Щоб дарувати людям доброту,
Одержане із лишком повертати,
Із вірою у Людянність святу.

А як в дітей твоїх вона гніздиться,
Тоді прожив ти недаремно вік,
Колись все вернеться і знадобиться,
Бо не міліє доброти потік.

Від милих серцю недрібниць стаємо,
Людьми, а не вовками, між людей,
Добро комусь зробив □ собі ж приємно,
І видихнеш полегшено з грудей.

Дата написання вірша: 2021-01-17